

ONTWERP HERSTELBESLUIT OMGEVINGSVERGUNNING

verleend aan: RWE Eemshaven Holding II B.V.

voor: Herstel van bij uitspraak van de rechtbank vernietigde voorschriften m.b.t. luchtemissies

locatie: Synergieweg 1 te Eemshaven

bevoegd gezag: Gedeputeerde staten van Groningen

kenmerk bevoegd gezag: GR-VERG-2024-00047

zaaknummer
Omgevingsdienst Groningen: Z2024-000519

verzenddatum: <DATUM>

ONTWERP HERSTELBESLUIT

Onderwerp

Op 8 november 2018 is een aanvraag om een omgevingsvergunning in het kader van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) ontvangen van RWE Eemshaven Holding II B.V. Het betreft een aanvraag om een revisie van de activiteiten voor de gehele locatie inclusief de uitbreiding van biomassameestook van 15 naar 30%. Binnen het biomassameestookpakket zijn tevens de stoffen bentoniet en lignine opgenomen.

De aanvraag van 8 november 2018 heeft geleid tot een ontwerpbesluit, van 26 maart 2021. Op 15 september 2021 is door bevoegd gezag het definitieve vergunningbesluit genomen. Tegen het definitieve besluit is door RWE beroep ingesteld bij de Rechtbank Noord-Nederland. Op 13 september 2023 is door de rechtbank Noord-Nederland uitspraak gedaan (ECLI:NL:RBNNE:2023:3823).

De uitspraak luidde als volgt:

“De rechtbank:

- verklaart het beroep van eiseres gegrond
- vernietigt voorschrift 2.1.5 van het bestreden besluit;
- vernietigt voorschrift 6.1.1 van het bestreden besluit, uitsluitend voor zover in dit voorschrift een redelijke overgangstermijn ontbreekt;
- vernietigt voorschrift 6.1.2 van het bestreden besluit, voor zover dit betrekking heeft op de vastgestelde emissiegrenswaarden voor zwaveldioxide, het totaal koolwaterstoffen (vluchtige organische stoffen) en dioxinen/furanen;
- bepaalt dat verweerder in zoverre opnieuw dient te beslissen op de aanvraag om omgevingsvergunning van eiseres, met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen:
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiseres ten bedrage van € 2.511,- en bepaalt dat verweerder deze kosten aan haar client te vergoeden;
- bepaalt dat verweerder het door eiseres betaalde griffierecht ad € 360,- aan haar dient te vergoeden.”

In deze uitspraak hebben wij de opdracht gekregen om in een herstelbesluit opnieuw te beslissen. In deze nieuwe beslissing dienen wij in acht te nemen wat in de uitspraak van de rechtbank is overwogen. Dit betekent dat wij het ontbreken van een redelijke overgangstermijn moeten herstellen en opnieuw emissiegrenswaarden moeten vaststellen voor zwaveldioxide, koolwaterstoffen (vluchtige organische stoffen) en de stoffengroep dioxinen/furanen.

In de overwegingen van dit herstelbesluit zullen wij in dit verband ingaan op de emissie-eisen voor zwaveldioxide, koolwaterstoffen en dioxines in zoals genoemd in § 3.5 van de revisievergunning, en voor de monitoringsvoorschriften van kwik, HCl en HF in § 3.8 van de revisievergunning.

In haar uitspraak vernietigt de rechtbank voorschrift 2.1.5 van het besluit van 15 september 2021. Dit is het voorschrift over de goedkeuring van partijen procesafhankelijk industrieel afval. Bevoegd gezag heeft erkent eiser RWE tegemoet te willen komen en de rechtbank verzocht dit voorschrift te

vernietigen. Deze vernietiging heeft plaatsgevonden. Omdat de vernietiging op ons verzoek heeft plaatsgevonden, zullen wij niet een nieuw voorschrift hiervoor in de plaats stellen. Wij constateren dat voorschrift 2.1.5 niet langer bestaat.

In het dictum van de uitspraak van de rechtbank vernietigt zij voorschrift 6.1.2. Dit zien wij als een kennelijke verschrijving. Uit de overwegingen van de rechtbank leiden wij af dat zij heeft bedoeld om de emissiegrenswaarden gesteld voor de stoffen zwaveldioxide, koolwaterstoffen, en dioxines en furanen, genoemd in voorschrift 6.1.1 te vernietigen in plaats van voorschrift 6.1.2. Daarom stellen wij nieuwe emissiegrenswaarden vast voor deze componenten. Wij constateren dat door de wijzigingen in dit herstelbesluit in voorschrift 6.1.1. niet langer betekenis toekomt aan voorschrift 6.1.2.

Ontwerp herstelbesluit

Het college van Gedeputeerde Staten van de provincie Groningen is voornemens te besluiten, gelet op de overwegingen die zijn opgenomen in deze vergunning en gelet op artikel 2.1 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo):

1. de omgevingsvergunning van 15 september 2021, met kenmerk GR-VERG-2018-000567 te wijzigingen op basis van de rechtelijke uitspraak van 13 september 2023, zaaknummer LEE 21 / 2838 WABOM VISS.
2. Dat vergunningvoorschrift 6.1.1 van de beschikking d.d. 15 september 2021 (met kenmerk GR-VERG-2018-000567) gewijzigd wordt op de volgende wijze:
 - a. de emissiejaarvracht voor zwaveldioxide komt te vervallen, en wordt vervangen door een jaarvracht afhankelijk van het zwavelgehalte van de brandstof;
 - b. er wordt een registratieplicht opgenomen van de hoeveelheid en het zwavelgehalte van de brandstof;
 - c. de emissie-eisen voor koolwaterstoffen en dioxines en furanen worden gewijzigd zoals aangegeven in het nieuwe voorschrift 6.1.1;
 - d. voor de continue meting van kwik, HCl en HF wordt een overgangstermijn opgenomen van één jaar na onherroepelijk worden van dit besluit.
3. Dat hierdoor vergunningvoorschrift 6.1.1 komt te luiden als opgenomen onder het kopje 'Voorschriften' in dit besluit.
4. Dat dit herstelbesluit na het verlopen van de beroepstermijn in werking treedt en wordt verleend voor onbepaalde tijd.

Kennisgeving en terinzagelegging

1. Van dit ontwerpbesluit wordt kennisgegeven op de website www.officielebekendmakingen.nl en middels het UVP-Portal des Landes Niedersachsen. Het ontwerpbesluit met de daarbij behorende stukken liggen in het gemeentehuis van de gemeente Het Hogeland en het provinciehuis, Verantlungsgebäude 2 van Stadt Emden, het Rathaus van Gemeinde Krummhörn en het Rathaus van Stadt Borkum gedurende zes weken na publicatie ter inzage.

Zienswijzen

Gedurende de periode dat het ontwerpbesluit met de daarbij behorende stukken ter inzage ligt, heeft eenieder de mogelijkheid om zienswijzen over het ontwerpbesluit naar voren te brengen. Het naar voren brengen van zienswijzen kan zowel mondeling als schriftelijk. Schriftelijke zienswijzen kunnen worden gericht aan het college van Gedeputeerde Staten. Voor het mondeling indienen van een zienswijzen dient een afspraak te worden gemaakt. Hiervoor kan contact worden opgenomen met het loket vergunningen van de Provincie Groningen.

Ondertekening en verzending

Dit document is nog geen definitief besluit en daarom niet ondertekend.

Verzenddatum:

Een exemplaar van dit besluit is verzonden aan:

- RWE Eemshaven Holding II B.V., Amerweg 1, 4931 NC Geertruidenberg;
- Burgemeester en wethouders van de gemeente Het Hogeland, Postbus 26 9980 AA Uithuizen
- Inspectie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid, Postbus 90801, 2509 LV Den Haag;
- Ministerie van Infrastructuur en Waterstaat, Postbus 20901, 2500 EX Den Haag;
- Inspectie voor de Leefomgeving en Transport, Postbus 16191, 2500 BD Den Haag;
- Veiligheidsregio Groningen, Postbus 66, 9700 AB Groningen;
- Waterschap Noorderzijlvest, Postbus 18, 9700 AA Groningen;
- Stadt Borkum, Neue Strasse 1, 26757 Borkum (Duitsland);
- Stadt Emden, Frickensteinplatz 2, 26721 Emden (Duitsland);
- Gemeinde Krummhorn, Rathausstrasse 1, 26738 Krummhorn (Duitsland);
- Niedersächsischer Landesbetrieb für Wasserwirtschaft, Küsten- und Naturschutz, Oldesumer Strasse 48, 26603 Aurich (Duitsland);
- Wasserstrassen- und Schifffahrtsverwaltung des Bundes, Generaldirection Wasserstrassen und Schifffahrt, stadort Aurich, Schlossplatz 9, 26603 Aurich (Duitsland).

VOORSCHRIFTEN

6.1.1. Herzien voorschrift 6.1.1

De concentratie van een stof in de afgassen wordt bepaald door continue meting of afzonderlijke metingen. Afzonderlijke metingen moeten plaatsvinden onder procescondities die representatief zijn voor de normale bedrijfsvoering. Bij continue metingen moet onder alle procescondities worden gemeten. De emissies dienen te worden gecontroleerd op basis van de controleform van de onderstaande tabel 1.

Tabel 1 Emissie-eisen stookinstallaties Blok A en B (bij 6% zuurstof)

Component	Uur-gemiddelde	Dag-gemiddelden	Jaar-gemiddelden	Jaarvracht	Controle-vorm
Eenheid	mg/Nm ³	mg/Nm ³	mg/Nm ³	ton/jaar	frequentie
Zwaveldioxiden	200	50		4% van de massa van de zwavel in de ingezette brandstof, met een maximum van 1454 ton	Continu
Stikstofoxiden	200	100	60	2060	Continu
Stof	20	5	3	103	Continu
Waterstofchloride	-	-	1,2	43	Continu (na 1 jaar)
Fluorwaterstofgas	-	-	0,5	17	Continu (na 1 jaar)
Koolmonoxide	-	100	50	1750	Continu
Totaal koolwaterstoffen	-	5	1	35	Continu
Ammoniak	-	-	-	10	-
Eenheid	µg/Nm ³	µg/Nm ³	µg/Nm ³	kg/jr	
Cadmium en Thallium	-	-	0,06	3	1 keer per 3 maanden
Kwik	-	-	2	68	Continu (na 1 jaar)
Overige zware metalen	-	-	14	472	1 keer per 3 maanden
Eenheid	ng I-TEQ/Nm ³	ng I-TEQ /Nm ³	ng I-TEQ /Nm ³	mg/jr.	
Dioxinen/furanen (lower bound)	-	-	0,0026	89	1 keer per 6 maanden

Voor de continu gemeten componenten wordt de jaarvracht berekend door de sommatie van de halfuurs-deelvrachten die per blok afzonderlijk zijn bepaald. De halfuurs-deelvracht wordt berekend door de vermenigvuldiging van de halfuurgemiddelde concentratie met het halfuurgemiddelde rookgasdebiet.

De verplichting tot continue meting van de componenten kwik, HCl en HF wordt van kracht één jaar na het onherroepelijk worden van dit herstelbesluit.

De uur-, dag-, en jaargemiddelde concentratie wordt per blok bepaald uit de uur-, dag, en jaarvracht te delen door het per blok vastgestelde/gemeten rookgasdebiet gedurende de betreffende periode. Voor discontinue metingen wordt de jaarvracht berekend door de per blok vastgestelde gemiddelde concentratie te vermenigvuldigen met de per blok vastgestelde volumestroom (jaardebiet).

Ten behoeve van het bepalen van de maximaal toegestane zwaveldioxide-emissie in dit voorschrift, moet vergunninghouder van de verstookte brandstoffen de hoeveelheid en het zwavelgehalte bepalen en daarvan een registratie bijhouden en bewaren gedurende tenminste vijf jaar.

INHOUDELIJKE OVERWEGINGEN

Inhoudsopgave

1. PROCEDURELE ASPECTEN	8
1.1 Aanleiding	8
1.2 Uitgebreide procedure	8
1.3 Vergunde situatie	8
1.4 Bevoegd gezag en vergunningplicht	9
2. MILIEU	10
2.1 Toetsingskader	10
2.2 UITSpraak RECHTBANK NN, HERSTELBESLUIT	10
2.3 Monitoring	13
2.4 Conclusie	13

1. PROCEDURELE ASPECTEN

1.1 Aanleiding

Onder het kopje 'onderwerp' hebben wij de aanleiding van dit herstelbesluit al uiteengezet. Kort gezegd was deze als volgt:

Op 8 november 2018 is een aanvraag om een omgevingsvergunning in het kader van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) ontvangen van RWE Eemshaven Holding II B.V. Het betreft een aanvraag om een revisie van de activiteiten voor de gehele locatie inclusief de uitbreiding van biomassameestook van 15 naar 30%. Binnen het biomassameestookpakket zijn tevens de stoffen bentoniet en lignine opgenomen.

De aanvraag van 8 november 2018 heeft geleid tot een ontwerpbesluit, van 26 maart 2021. Op 15 september 2021 is door bevoegd gezag het definitieve vergunningenbesluit genomen. Tegen het definitieve besluit is door RWE beroep ingesteld bij de Rechtbank Noord-Nederland. Op 13 september 2023 is door de rechtbank Noord-Nederland uitspraak gedaan (ECLI:NL:RBNNE:2023:3823). Deze uitspraak gaf aanleiding om over te gaan tot een herstelbesluit.

In het hoofdstuk 'inhoudelijke overwegingen' zetten wij uiteen hoe wij invulling hebben gegeven aan de uitspraak van de rechtbank Noord-Nederland.

1.2 Uitgebreide procedure

Deze beschikking is voorbereid met de uitgebreide voorbereidingsprocedure als beschreven in paragraaf 3.3 van de Wabo. Gelet hierop zijn wij niet verplicht om van de aanvraag kennis te geven in een of meer dag-, nieuws- of huis-aan-huisbladen of op andere geschikte wijze.

Omdat het besluit waar dit herstel op ziet is verleend met de uitgebreide procedure en omdat het herstel voorschriften betreft die mogelijk voor belanghebbenden gevolgen kunnen hebben, is ook op dit herstelbesluit de uitgebreide procedure van toepassing.

1.3 Vergunde situatie

Voor de inrichting zijn eerder de onderstaande vergunningen en/of ontheffingen verleend dan wel meldingen gedaan:

Tabel 2 vergunningen en meldingen

Soort	Vergunning datum	Kenmerk	Onderwerp
Oprichtingsvergunning	11 december 2007	Nr.2007-50439, MV; zaaknr.68323	
Milieuneutrale wijziging	15 september 2009	Zaaknr.204727	Plaatsen dieseltank (bo)
Veranderingsvergunning	18 januari 2011	Nr.2011-03073/3, MV; Zaaknr.302305	Plaatsen propaantanks

Soort	Vergunning datum	Kenmerk	Onderwerp
Veranderingsvergunning	11 maart 2014	Nr.2014-10.277/11, MV; zaaknummer 507635	Veranderen opslagcapaciteit rest-, afval-, en hulpstofstromen
Milieuneutrale wijziging	31 augustus 2015	Zaaknr.580448	Realisatie van hamermolen- en schakelgebouw en een pneumatische unloader
Ambtshalve wijziging	13 januari 2020	Zaaknr. Z2019-00001142	Onderzoeksverplichting voor de concretisering van de minimalisatieverplichting van de emissie van kwik naar de lucht
Revisievergunning	15 september 2021	GR-VERG-2018-000567	Revisievergunning en uitbreiding biomassa-stook-pakket.

1.4 Bevoegd gezag en vergunningplicht

De activiteiten van de inrichting vallen onder één of meerdere categorieën van bijlage I, onderdeel C van het Besluit omgevingsrecht (Bor) waarvoor geldt dat gedeputeerde staten bevoegd gezag kunnen zijn. Aangezien de inrichting een inrichting is waartoe een IPPC-installatie behoort (bijlage I, categorie 1.1 van de Richtlijn industriële emissies), zijn wij op grond van artikel 2.4 Wabo in samenhang met artikel 3.3 en bijlage I onderdeel C van het Bor bevoegd om te beslissen op de aanvraag. Wij zijn er procedureel en inhoudelijk voor verantwoordelijk dat in ons besluit alle aspecten met betrekking tot de fysieke leefomgeving aan de orde komen. Verder dienen wij ervoor zorg te dragen dat de aan de omgevingsvergunning verbonden voorschriften op elkaar zijn afgestemd.

De activiteiten van de inrichting vallen onder ander onder de volgende in Bijlage I onderdeel C van het Bor genoemde categorieën:

- 1.3.b.;
- 1.4.a.;
- 2.1.a.;
- 5.1.;
- 11.4.b.;
- 20.1, sub a. onder 4;
- 22;
- 28.4, sub e. onder 2°;
- 28.10, sub 12° onder b.;
- 28.10, sub 32°.

Aangezien er sprake is van activiteiten die onder categorie 1.4.a., 11.4.b, 28.10, sub 12° onder b.; 28.10, sub 32° vallen is er sprake van een vergunningplichtige inrichting.

2. MILIEU

2.1 Toetsingskader

Gelet op artikel 2.14, lid 1 onder a, b en c van de Wabo hebben wij onder meer de volgende aspecten betrokken bij de beslissing op de aanvraag voor de omgevingsvergunning:

1. de bestaande toestand van het milieu, voor zover de inrichting daarvoor gevolgen kan veroorzaken;
2. de gevolgen voor het milieu, mede in hun onderlinge samenhang bezien, die de inrichting kan veroorzaken, mede gezien de technische kenmerken en de geografische ligging daarvan;
3. de met betrekking tot de inrichting en het gebied waar de inrichting zal zijn of is gelegen, redelijkerwijs te verwachten ontwikkelingen die van belang zijn met het oog op de bescherming van het milieu;
4. de mogelijkheden tot bescherming van het milieu, door de nadelige gevolgen voor het milieu, die de inrichting kan veroorzaken, te voorkomen, of zoveel mogelijk te beperken, voor zover zij niet kunnen worden voorkomen;
5. het systeem van met elkaar samenhangende technische, administratieve en organisatorische maatregelen om de gevolgen die de inrichting voor het milieu veroorzaakt, te monitoren, te beheersen en, voor zover het nadelige gevolgen betreft, te verminderen, dat degene die de inrichting drijft, met betrekking tot de inrichting toepast, alsmede het milieubeleid dat hij met betrekking tot de inrichting voert;
6. het geldende milieubeleidsplan;
7. de in aanmerking komende beste beschikbare technieken.

Wij betrekken dit toetsingskader ook op dit herstelbesluit. Wij beperken ons in het onderstaande tot die onderdelen van het toetsingskader die ook daadwerkelijk op onze beslissing van invloed (kunnen) zijn.

Vanuit het toetsingskader dat betrekking heeft op dit herstelbesluit van onderhavige inrichting zijn wij voornemens enkele voorschriften van de omgevingsvergunning d.d. 15 september 2021, met kenmerk GR-VERG-2018-000567 aan te vullen op basis van de rechtelijke uitspraak van 13 september 2023, zaaknummer LEE 21 / 2838 WABOM VISS. In dit ontwerpbesluit zijn voor de te vergunnen activiteiten de voor de inrichting relevante voorschriften opgenomen.

Het herstelbesluit heeft geen gevolgen voor de aspecten waterbesparing, afvalpreventie, verkeer en vervoer, geluid, bodem, bedrijfsafvalwater en veiligheid. Deze aspecten zijn voldoende geregeld door de geldende vergunning. In dit herstelbesluit worden daarom voor deze aspecten geen voorschriften gesteld, maar wordt verwezen naar de (voor die aspecten van kracht zijnde) voorschriften bij de revisievergunning van 15 september 2021.

2.2 UITSPRAAK RECHTBANK NN, HERSTELBESLUIT

Op 13 september 2023 heeft de Rechtbank Noord Nederland uitspraak gedaan in het beroep dat RWE tegen de verleende vergunning had ingesteld. Op basis van deze uitspraak zien wij ons genoodzaakt om een herstelbesluit te nemen, deels om de daarin opgenomen gedeeltelijk vernietigde voorschriften aan te passen, deels om onze motivering aan te vullen. In onderstaande paragrafen gaan wij in dit verband in op de emissie-eisen voor zwaveldioxide, koolwaterstoffen en dioxines in § 2.2.1 en 2.2.2 en voor de monitoringsvoorschriften van kwik, HCl en HF in § 2.2.3.

2.2.1 Zwaveldioxide

Naar aanleiding van het ter zitting gedeelde en de uitspraak van de rechtbank herzien wij de geëiste jaargemiddelde concentratie voor zwaveldioxide. Duidelijk is geworden dat het met de oorspronkelijk geëiste lage jaargemiddelde concentratie samenhangende reinigingsrendement bij het stoken op kolen onrealistisch hoog zou moeten zijn. Weliswaar is het BBT (21j) om de emissie van zwaveldioxide te reduceren door brandstofkeuze, maar vergund is om deze installatie (ook 100%) op kolen te stoken. Daarom kan het stoken op 100% kolen niet impliciet verboden worden door een emissie-eis die daarmee niet overeenkomt. Daarbij komt dat de door ons in verweer voorgestelde verbetermogelijkheden van het rendement bij een bestaande installatie niet door te voeren zijn of, in het geval van RWE, deels al in het oorspronkelijke ontwerp waren toegepast. Hiermee vallen dus geen verdere verbeteringen te bereiken.

Niettemin achten wij het noodzakelijk om de emissie van zwaveldioxide zoveel mogelijk te beperken, binnen hetgeen de gekozen brandstofinzet mogelijk maakt. Daarom willen wij met een nieuw op te leggen emissie-eis bereiken dat de ontzwavelingsinstallatie altijd op een zo hoog mogelijk rendement wordt bedreven, ook wanneer dit vanwege de gekozen brandstof niet nodig zou zijn om aan de daggemiddelde eis te voldoen.

In beginsel zouden wij hiervoor een emissieconcentratie-eis kunnen opleggen die door middel van een mengregel afhankelijk is van de zwavelgehalten van de ingezette brandstoffen. Dit vereist echter een tamelijk gecompliceerde berekening die bovendien afhankelijk is van een aantal kwetsbare aannames, terwijl het doel uitsluitend is dat de ontzwavelingsinstallatie wordt bedreven – als jaargemiddelde – op het rendement zoals dat ook wordt genoemd in de aanvraagdocumenten, namelijk 98%.

Wij schrijven daarom nu een jaarvracht voor zwaveldioxide voor afhankelijk van het jaargemiddelde zwavelgehalte van de brandstof. Deze rekenregel is goed toepasbaar en goed handhaafbaar, omdat de berekende toegelaten emissie slechts éénmaal per jaar hoeft te worden vastgesteld (afhankelijk van de in dat jaar gestookte brandstoffen), en niet dagelijks of zelfs continu. De eis houdt in dat de jaarvracht SO_2 *gerekend als zwavel* niet meer mag bedragen dan 2% van de hoeveelheid (massa) zwavel in de ingezette brandstoffen over een kalenderjaar, voor ieder blok (A en B). De jaarvracht SO_2 gerekend als SO_2 is dus begrensd op 4% van de hoeveelheid (massa) zwavel in de ingezette brandstoffen over een kalenderjaar, omdat SO_2 voor 50% massaprocent uit zuurstof bestaat. De bestaande eisen voor jaargemiddelde concentratie en jaarvracht voor SO_2 schrappen wij.

Doordat deze eis vereist dat een hogere inzet van ontzwavelingsmiddel nodig is bij de inzet van laagzwavelige brandstof (ten opzichte van alleen een daggemiddelde eis) zullen de kosten voor ontzwaveling hoger zijn. Wij achten dit echter redelijk omdat hiermee de emissie van zwaveldioxide zoveel mogelijk wordt gereduceerd. Bovendien zijn wij van mening dat met de onder deze omstandigheden toegepaste technieken sprake is van BBT, maar slechts als deze technieken optimaal worden toegepast. Voor de ontzwavelingsstap betekent dit dat de daarin plaatsvindende reiniging zo goed mogelijk moet gebeuren.

2.2.2 Koolwaterstoffen

Naar aanleiding van het ter zitting gedeelde en de uitspraak van de rechtbank herzien wij de voorgeschreven emissie-eisen voor koolwaterstoffen. Duidelijk is geworden dat enerzijds de aangevraagde emissieconcentratie samenhangt met de brandstofkeuze, waarbij het stoken van biomassa tot een hogere koolwaterstofemissie leidt dan het stoken van kolen, en anderzijds de toepassing van de in BBT 71 onder a en c genoemde maatregelen (in dit geval) zouden leiden tot

onaanvaardbare cross-media effecten. Injectie van actief kool zou leiden tot het onbruikbaar maken van het geproduceerde ontzwavelingsgips, waardoor een grote afvalstroom zou ontstaan. Toepassing van een extra katalysatorlaag voor na-oxidatie zou leiden tot een verhoogde zwavelemissie (in de vorm van SO_3) door de vorming van aerosolen die verderop in de gasreiniging niet te verwijderen zijn. Toepassing van een mengregel zoals in dit herstelbesluit gedaan voor zwaveldioxide is voor koolwaterstoffen niet mogelijk. Anders dan bij zwaveldioxide is er voor koolwaterstoffen geen rechtstreeks verband tussen de samenstelling van de brandstof en de optredende restemissie. Wij zien daarom af van een scherpere eis in de vorm van een mengregel. Wij sluiten nu aan bij de aangevraagde emissie-eisen voor koolwaterstoffen. Gezien bovenstaande overwegingen vinden wij dit voor de betreffende situatie BBT.

2.2.3 Dioxinen (PCDD/F)

Naar aanleiding van het ter zitting gedeelde en de uitspraak van de rechtbank herzien wij de voorgeschreven emissie-eisen voor dioxines. Duidelijk is geworden dat het verschil van mening tussen bevoegd gezag en RWE niet zozeer gaat over de mogelijkheid om de emissie van dioxines verder te reduceren, maar veeleer over de mogelijkheid om dergelijk zeer lage emissieconcentraties door meting te controleren. Ons is duidelijk geworden dat de zeer lage getallen in Bref LCP en oplegnotitie waarop wij ons primaire besluit hebben gebaseerd niet goed te herleiden zijn (hoe en onder welke omstandigheden zij zijn gemeten). Uit eerdere metingen uitgevoerd bij de installatie van RWE is gebleken dat een emissieconcentratie van $0,0026 \text{ ng I-TEQ/Nm}^3$ in deze specifieke situatie kan worden vastgesteld, maar lager is niet gebleken. Uit bestudering van de meetrapporten zijn geen mogelijkheden gebleken om de detectiegrens verder naar beneden te brengen. Vasthouden aan de eerder voorgeschreven emissie-eis zou leiden tot een steeds herhaalde constatering dat niet met voldoende lage detectiegrens is gemeten zonder dat er (aantoonbaar) sprake is van een overschrijding. Dit zou leiden tot handhavingssituaties zonder dat voorgeschreven kan worden hoe de overtreding (van het meetvoorschrift, niet van de emissie-eis) ongedaan gemaakt kan worden. Wij sluiten daarom nu aan bij de aangevraagde emissieconcentratie van $0,0026 \text{ ng I-TEQ/Nm}^3$ voor dioxines. De jaarvracht passen wij navenant aan naar 89 mg I-TEQ/jaar .

Wij leggen bovendien aanvullend vast dat de toetsing aan de emissie-eisen wordt gedaan aan de hand van de lower-bound van de meetresultaten. Dioxines omvat een groep verbindingen (congeneren genoemd) die (na weging met een toxiciteitsequivalent) gesommeerd worden om te toetsen (vandaar de aanduiding I-TEQ). In de praktijk blijkt (zeker ook bij eerdere metingen bij deze installatie van RWE) dat vaak veel congenere niet gedetecteerd worden, zij worden dan gerapporteerd als bijvoorbeeld 'n.a. (niet aangetoond)' of '<... (kleiner dan een opgegeven detectie- of rapportagegrens)'. Voor de genoemde sommatie kunnen voor deze niet gedetecteerde congenere twee uitersten worden aangehouden: ofwel wordt aangenomen dat zij aanwezig waren op de detectiegrens (of rapportagegrens), ofwel wordt aangenomen dat zij niet aanwezig waren. De eerste aanname noemt men upper bound en geeft (waarschijnlijk) een overschatting, de tweede aanname noemt men lower bound en geeft (waarschijnlijk) een onderschatting. Het toepassen van upper bound bij toetsing zou leiden tot een groot aantal aanwijzingen van overschrijding terwijl dat niet zeker is, vooral bij lage emissieconcentraties en strenge emissie-eisen zoals in dit geval.

Wij beschouwen de toepassing van lower-bound als standaardpraktijk, maar gebleken is dat er behoefte bestaat om dit expliciet vast te leggen. Dit vastleggen houdt dan ook geen versoepeling in.

Wij stellen vast dat met deze wijziging van de voorschriften geen versoepeling van de te nemen maatregelen optreedt, het verschil is dat de opgenomen emissie-eis nu ook onomstotelijk kan worden gecontroleerd. Wij achten de opgenomen emissie-eis daarom nog steeds in overeenstemming met BBT.

2.3 Monitoring

In haar beroep tegen het primaire besluit heeft RWE zich verzet tegen de verplichting om de emissies van kwik, HCl en HF continu te monitoren. Rechtbank Noord-Nederland heeft dit beroep afgewezen, maar het betreffende voorschrift wel vernietigd omdat een implementatietermijn voor het toepassen van continue metingen ontbrak, waardoor er met het van kracht worden van de vergunning direct een overtreding zou ontstaan. De rechtbank heeft niet zelf willen voorzien in het opnemen van een implementatietermijn. In dit besluit stellen wij daarom een implementatietermijn vast. Alvorens dat te doen gaan wij in op enkele van de hoger beroepsgronden van RWE, omdat met die beroepsgronden betoogd wordt dat toepassing van de betreffende continue metingen jaren zou kosten of zelfs geheel onmogelijk zou zijn.

Gesteld wordt door RWE dat een tweede meetcontainer geïnstalleerd zou moeten worden op grote hoogte, dat de constructie van de schoorsteen dat niet kan dragen, en dat voor de uitvoering daarvan de centrale in zijn geheel stilgelegd zou moeten worden.

Wij kunnen ons voorstellen dat bijplaatsing van de betreffende continue monitoren in de huidige meetcontainer lastig is, maar bestrijden dat plaatsing op grote hoogte nodig is. Er zijn monitoren beschikbaar die blijkens de certificering geschikt zijn voor het meetdoel inclusief het vereiste meetbereik en de vereiste meetnauwkeurigheid, die een lengte van de aanzuigleiding accepteren van tot 100 meter. Daarmee bestaat voldoende vrijheid in de plaatsing van de meetapparatuur om plaatsing op grote hoogte (ter plaatse van de meetopeningen in de schoorsteen) te vermijden. Met de beschikbaarheid van deze apparatuur is ook geen sprake van de noodzaak om een certificeringstraject (van circa twee jaar) te doorlopen. Daarmee achten wij een termijn van één jaar om te kunnen gaan voldoen aan de continue meetverplichting haalbaar. Deze termijn nemen wij op in voorschrift 6.1.1.

2.4 Conclusie

Wij komen tot de conclusie dat met dit herstelbesluit de gedeeltelijk vernietigde voorschriften van de vergunning van 15 september 2021 voldoende hersteld zijn. Bij deze nieuwe beslissing is de uitspraak van de rechtbank in acht genomen.

